

BIEDANIE (2) *sb n*

biedanie (1), **biadanie** (1); *biedanie OrzRozm; biadanie KlonWor.*

Oba a jasne; teksty nie oznaczają é.

sg G biedania (1). ◊ A biadani(e) (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w s.v. biadać.

*Narzekanie, skarżenie się, lamentowanie (2) : Iż Polkã ná Kápłaná bieda/ íą wielkie przyczyny
biedania tego OrzRozm G3v; Nie dba ná ryk bydlęcy, ná chłopkie biądanie/ Lączny Wilk, byle,
fwoie odprawił śniadanie. KlonWor **2v.*

Cf BIEDAĆ

ZZie